

[Lone Dybkjær]

handlinger«. Det synes jeg er reelt. Vi har alle dage været uenige om det, og hvis vi så i øvrigt kan være enige om nødvendigheden af at få det analysearbejde frem, så vi i fællesskab kan se, at vi kan få nedsat arbejdstiden, er det jo også godt nok.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg må konstatere, at arbejdsministeren i sit svar ikke svarede på mit spørgsmål om, hvordan regeringen vil løse arbejdsløshedsproblemet uden at nedsætte arbejdstiden. Vi fik at vide, at det var meget naturligt at spørge om det, siden debatten handlede om det, men noget svar har regeringen åbenbart ikke.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det er jo en lidt paradoksal, men ikke ukendt situation at stå over for to dagsordensforslag, hvoraf det første er klart til at tage og føle på og ikke behøver fortolkninger, mens det andet er betydelig mere – hvad skal man sige – fortolkeligt. Jeg tænker med det første dagsordensforslag selvfølgelig på det dagsordensforslag, som fru Lilli Gyldenkilde og jeg har stillet. Det giver en klar, positiv markering af, at der er behov for en nedsættelse af arbejdstiden. Vi har ikke fra vor side ønsket at trække det tilbage. Vi mener stadig væk, at langt det bedste, folketinget kunne gøre i den nuværende situation, var tydeligt at tilkendegive, at der er behov for en nedsættelse af arbejdstiden.

Det andet er fru Lone Dybkjærs dagsordensforslag, som unægtelig kræver megen fortolkning og – havde jeg nær sagt – også megen god vilje. Jeg vil imidlertid gerne sige fru Lone Dybkjær tak for de fortolkningsbidrag, vi har fået, og må gå ud fra, at når det er forslagsstillere ns hensigt, og når vi har accepteret dette dagsordensforslag, hvis det kommer til afstemning i stedet for det af fru Lilli Gyldenkilde og mig fremsatte dagsordensforslag, så må det i hvert fald for de to partier, altså forslagsstilleren og os, være fælles gods – sådan at forstå, at hvis ikke regeringen lever op til det, der ligger i den fælles fortolkning, så er vi også fælles om at følge regeringen til dørs på området.

Når jeg siger det, kunne man tro, at det var udtryk for en almindelig skepsis over for regeringen. Det er det selvfølgelig ikke. Det er udtryk for erfaringerne med den sidste dagsorden, vi vedtog i maj måned sidste år, og som unægtelig ikke blev fulgt op i praksis, men hvor fru Lone Dybkjær var en af de første til at udtrykke sig meget stærkt.

Vi håber, at fru Lilli Gyldenkildes og mit dagsordensforslag kan vedtages her i dag. Kan det ikke det, er det alligevel et udtryk for, at processen bevæger sig et skridt fremad, at fru Lone Dybkjærs dagsordensforslag bliver vedtaget – med de fortolkningsbidrag, som fru Lone Dybkjær har givet her i dag.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nogle gange kan der jo ske det, at man kan sidde og ønske sig, at man havde en klarere forretningsorden, sådan at man var sikker på, at det forslag om motiveret dagsorden, der først var fremsat, kom først til afstemning. Så kunne vi se en noget klarere markering end det, vi kommer til i øjeblikket.

Vi må acceptere den stemmeforklaring, der er kommet fra socialdemokratiet, og sige: det er muligt, at fagbevægelsens top bliver glad for den stilling, som socialdemokratiet nu tager, men jeg er sikker på, at fagbevægelsens almindelige medlemmer ikke vil kunne forstå et kvidder af det hele. De vil ikke kunne begribe, at socialdemokratiet nu stemmer for det dagsordensforslag, som også den siddende regering kan stemme for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af Lone Dybkjær (RV) (se foran) vedtoges med 95 stemmer mod 21 (SF, FP og VS).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden af Lilli Gyldenkilde (SF) og Svend Auken (S) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.